

Το δόγμα που επικράτησε τα τελευταία 10 χρόνια στο Ισραήλ ήταν η πολιτική του κατευνασμού. Να δοθεί δηλαδή η δυνατότητα στη διεθνή κοινότητα να ελέγξει την ανάπτυξη του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν και να κατευνάσει τις επιθετικές ενέργειες των «πληρεξουσίων» του Ιράν εναντίον του Ισραήλ, προκειμένου να αποφευχθεί ένας γενικευμένος πόλεμος. Και πράγματι, για πολλά χρόνια αποφεύχθηκε.

Το Ιράν όμως κατόρθωσε - παρά τις χειρουργικές επεμβάσεις της Μοσάντ και με την ανοχή της διεθνούς κοινότητας - να φτάσει στο σημείο καμπίς του εμπλουτισμού του ουρανίου στο 60%, που καθιστούσε πλέον απολύτως εφικτή την παραγωγή 15 ατομικών βομβών με την ίδια ισχύ εκείνων που έπληξαν τη Χιροσίμα. Οι ανώτατοι πολιτικοί και θρησκευτικοί ηγέτες του Ιρανικού καθεστώτος δεν έπαψαν να διατυπώνουν την αποφασιστικότητά τους να εξοντώσουν το «σιωνιστικό καρκίνωμα» και να εξαφανίσουν το κράτος του Ισραήλ από τον παγκόσμιο χάρτη.

Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, η Χεσμπολά στο Λίβανο εξοπλίστηκε με χιλιάδες πυραύλους και ρουκέτες, οι Χούθι στην Υεμένη αποκτούν βαλλιστικούς πυραύλους, η Χαμάς ανέπτυξε έναν ολόκληρο πάνοπλο στρατό και μετέτρεψε τη Γάζα σε μια τεράστια δαιδαλώδη υπόγεια στρατιωτική βάση. Οι δε Φρουροί της Επανάστασης είχαν καταλάβει τη Δαμασκό και άνοιγαν τους δρόμους ανεφοδιασμού της Χεσμπολά, με Ιρανικής κατασκευής drones.

Η σφαγή 1200 Ισραηλινών και η αρπαγή 250 ομήρων από τη Χαμάς στις 07 Οκτωβρίου του 2023 σηματοδότησε το τέλος της αντίληψης του κατευνασμού. Το Ιράν, την ίδια ακριβώς ημέρα έδωσε το σύνθημα για την «απελευθέρωση» της Παλαιστίνης και της Ιερουσαλήμ. Το «εθνικό τραύμα» που προκάλεσε εκείνη η ημέρα στην Ισραηλινή κοινωνία έμελλε να αλλάξει εκ βάθρων τόσο την πολιτική όσο και τη στρατηγική αντίληψη του Ισραήλ για την υπεράσπιση της ίδιας της ύπαρξής του. Οι παρατεταμένες και επώδυνες μάχες στη Γάζα και στο Λίβανο, όχι μόνο διέλυσαν τις δυνατότητες της Χαμάς και της Χεσμπολά αντίστοιχα αλλά οικοδόμησαν την εθνική ανθεκτικότητα των Ισραηλινών, ώστε να ανταπεξέλθουν στο κόστος ενός πολέμου που τους επιβλήθηκε. [Επί 18 μήνες, οικοδομήθηκε δηλαδή η ικανότητα της Ισραηλινής κοινωνίας να απορροφά το βαρύ τίμημα ενός πολυμέτρου πολέμου: οδυνήρες απώλειες ανθρώπινων ζωών, εκκένωση δεκάδων χιλιάδων πολιτών από τις πόλεις και χωριά που βρίσκονταν στις ζώνες πυρός, τεράστια οικονομική ζημιά και πρόσφατα καταστροφές αστικών υποδομών.](#)

Αυτή η ανθεκτικότητα που γεννήθηκε από το εθνικό τραύμα της 7ης Οκτωβρίου 2023 είναι η κινητήρια δύναμη που επιτρέπει στο Ισραήλ, όχι μόνο να αποκρούσει τις επιθέσεις εκείνων που προσδοκούν τη καταστροφή του, αλλά και να λάβει προληπτικές πρωτοβουλίες για ένα μακρύ και δαπανηρό πόλεμο εναντίον του Ιράν, μιας περιφερειακής υπερδύναμης προκειμένου να προστατεύσει την ίδια την ύπαρξή του από τις θεοκρατικές αντιλήψεις των Αγιατολάδων της Τεχεράνης.

Αυτή η ανθεκτικότητα εξηγεί πως την ώρα που το Ισραήλ δέχεται εκατοντάδες πυραυλικές επιθέσεις που πλήττουν νοσοκομεία και αστικές εγκαταστάσεις στη καρδιά των μεγάλων πόλεων, χιλιάδες Ισραηλινοί συνωστίζονται σε αεροδρόμια και λιμάνια για να επιστρέψουν και να υπερασπιστούν τη χώρα τους με κάθε τρόπο, στο μέτωπο του πολέμου η στα μετόπισθεν, προσφέροντας βοήθεια σε όσους συμπολίτες τους πλήττονται από τους Ιρανικούς πυραύλους. Και αυτό είναι το μεγαλείο μιας κοινωνίας που αγωνιά... Αγωνιά για την ύπαρξή της, αγωνιά για το μέλλον... Αγωνιά και αντέχει!

ΠΗΓΗ: [ATHENS VOICE, 21.6.2025](#)